

PHẬT NÓI KINH DI LẶC HẠ SINH THÀNH PHẬT

Hán dịch: Đồi Đường_ Tam Tạng Pháp Sư NGHĨA TỊNH phụng chế dịch
Việt dịch: HUYỀN THANH

Như vậy tôi nghe. Một thời Đức **Bạc Già Phạm** (Bhagavaṃ: Thế Tôn) ngự trên núi **Thứ Phong** (Gṛdhra-kuṭa) tại thành **Vương Xá** (Rājagṛha) cùng với chúng Đại Bát Sô đến dự.

Bấy giờ Đại Trí **Xá Lợi Tử** (Śāriputra) là vị tướng giỏi nhất trong Pháp, thương xót Thế Gian, từ chỗ ngồi đứng dậy, trật áo hở vai phải, quỳ gối phải sát đất, chấp tay cung kính tâu bạch Phật rằng: “Thế Tôn ! Nay con muốn thỉnh hỏi chút ít, nguyện xin rũ thương nghe hứa”

Đức Phật bảo **Xá Lợi Phất** (Śāriputra): “Tùy theo điều ông hỏi, Ta sẽ vì ông nói”
Thời **Xá Lợi Tử** liền dùng **Già Tha** (Gāthā:Kệ tụng) thỉnh Đức Thế Tôn rằng:

“Đại Sư đã **thọ ký** (Vyākaraṇa)

Phật đương lai sinh xuống

Tên hiệu là **Từ Thi** (Maitreya)

Như **Kinh** (Sūtra) trước sau nói

Nguyện xin **Nhân Trung Tôn** (Đức Hiệu của Phật)

Dùng **Già Đà** (Gāthā:Kệ tụng) phân biệt

Uy Đức Thần Thông ấy

Nay con vui muốn nghe”

_ Phật bảo **Xá Lợi Tử**:

“Nên chí Tâm nghe kỹ

Từ Thi Tôn đương lai

Vì ông rộng tuyên nói

_ Khi ấy nước biển lớn

Dần giảm bới ba ngàn

Hai trăm **Du Thiện Na** (Yojana)

Hiện lối nẻo Luân Vương (Cakra-rāja)

_ **Thiệm Bộ Châu** (Jambu-dvīpa) dài rộng

Có vạn Du Thiện Na

Hữu tình trụ trong đấy

Nơi chốn đều sung mãn

_ Cõi nước đều giàu có

Không hình phạt, tai ách

Các hạng người nam nữ

Đều do **nghiệp lành** (Kusāla-karma:Thiện Nghiệp), sinh

_ Đất không có gai góc

Chỉ sinh cỏ mềm xanh

Tùy chân người dẫm đạp

Ví như tơ **Đỗ La**

_ Gạo thơm tự nhiên hiện

Đầy đủ vị ngon ngọt

Các cây sinh quần áo
 Mọi lụa màu trang nghiêm
 Cây cao ba **Câu Xá**
 Thường tràn đầy hoa quả
 _ Thờ người trong nước ấy
 Đều thọ tám vạn tuổi
 Không có các bệnh khổ
 Là phiền não, an vui
 Đầy đủ tướng đoan nghiêm
 Sắc Lực (sắc đẹp, sức mạnh) đều viên mãn
 Người chỉ lo ba loại
Ăn, giữ yếu, tiêu tiểu
 Người nữ năm trăm tuổi
 Mới tạo dựng hôn nhân
Chư Hữu (mọi người) muốn tiêu tiểu
 Đất nứt ra nhận chứa
 Mạng người sắp chấm dứt
 Tự đi đến **Thi Lâm** (Rừng chứa xác chết, nghĩa địa)
 _ Thành tên **Diệu Tràng Tướng**
 Kinh đô của Luân Vương
 Ngang hai mươi Do Tuần
 Rộng khoảng bảy Do Tuần
 Người cư ngụ trong đây
 Đều từng gieo **Diệu Nhân** (Nhân màu nhiệm)
 Thành này có **Thắng Đức** (Đức thù thắng)
 Người trụ đều vui vẻ
 Lâu đài ngăn chống giặc
 Do bảy báu tạo thành
 Then cài với cửa nẻo
 Nghiêm sức bằng mọi báu
 Các thành hào vòng quanh
 Đều tràn châu ngọc báu
 _ Hoa thơm đẹp tràn đây
 Chim tốt bay lượn đến
 Bảy hàng cây **Đa La** (Tāla)
 Giáp vòng vây chung quanh
 Dùng mọi báu trang nghiêm
 Đều treo lưới, chuông rung
 Gió nhẹ thổi cây báu
 Diễn ra mọi **Diệu Thanh** (âm thanh màu nhiệm)
 Giống như tấu tám âm
 Người nghe, sinh vui vẻ
 _ Nơi nơi có ao, đầm
 Hoa đủ màu che khắp
 Vườn được chọn cây thơm
 Trang nghiêm thành quách này
 _ Trong nước có **Thánh Chủ**
 Tên gọi là **Hướng Khư** (Śāṅkha)

Kim Luân Vương bốn châu
 Giàu có, nhiều uy lực
 Nghiệp Phước Đức của vua
 Mạnh cứng kiên bốn binh
 Bảy báu đều thành tựu
 Đầy đủ ngàn đứa con
 Bốn biển đều an bình
 Không có trận binh đao
 Dùng **Chính Pháp** trị dân
 Giáo hóa đều bình đẳng
 _ Vua có bốn **Đại Tạng** (kho tàng to lớn)
 _ Đều ở trong các nước
 _ Mỗi kho tàng đều có
 _ Trăm vạn ức châu báu
 Trong nước **Yết Lãng Già**
 Tạng tên **Băng Kiệt La**
 Trong nước **Mật Hy La**
 Đại Tạng **Bát Trục Ca**
 Tạng **Y La Bát La**
 Ở ở nước **Kiên Đà**
Bà La Nhiếp Tư Cảnh
 Tạng tên là **Hướng Khur**
 Cả bốn kho tàng này
 Đều thuộc vua **Hướng Khur**
Cửa cải của trăm Phước
 Quả báo đều thành tựu
 _ Vị Đại Thân **phụ quốc** (trợ giúp sửa trị nước nhà)
 Bà La Môn **Thiện Tịnh**
 Đều thấu đạt bốn **Minh**
 Đa Văn làm **quốc sư**
 Thông thạo các **Tạp Luận**
 Khéo dạy, có **Văn Tri** (nghe dạy Pháp thì ý gìn giữ chẳng quên)
Huấn Giải (Dạy dỗ giải thích nói) với **Thanh Minh** (Śabda-vidyā: nghiên cứu
 văn tự)
 Nghiên cứu thấu đáo hết
 _ Người nữ tên **Tịnh Diệu**
 Là vợ của Đại Thân
 Tiếng tăm, tướng đoan nghiêm
 Người thấy đều ưa thích
 _ Đại Trượng Phu **Từ Thị** (Maitreya: Di Lạc Bồ Tát)
 Từ cõi Trời **Hỷ Túc** (Tuṣita: Đâu Suất)
 Đến nương phu nhân ấy
 Làm nơi sinh thân sau
 _ Mang thai Đại Thánh này
 Đầy đủ suốt mười tháng
 Lúc đó mẹ Từ Thị
 Dạo chơi vườn hoa đẹp
 Đến trong vườn ấy xong

Chẳng ngồi cũng chẳng nằm
 Thông thả vịn cây hoa
 Chốc lát sinh **Từ Tôn**
 _ Bấy giờ **Tối Thắng Tôn** (chỉ đức Di Lặc)
 Từ hông phải mẹ ra
 Như nhật (mặt trời) ra khỏi mây
 Phóng khắp ánh sáng lớn
 Chẳng nhiễm chạm bào thai
 Như hoa sen rời nước
 Sáng khắp trong ba cõi
 Đều nương ánh **Đại Từ** (Mahā-maitra)
 _ Ngay lúc Giáng Sinh ấy
Thiên Nhân Đế Thích Chủ
 Khom mình nâng Bồ Tát
 Mừng gặp **Luống Túc Tôn** (Dvipadottama:Tôn Hiệu của Phật)
 _ Vào lúc này, Bồ Tát
 Tự nhiên đi bảy bước
 Nơi bàn chân dẫm đạp
 Đều hiện hoa sen báu
 Quán sát khắp mười phương
 Bảo các chúng Trời Người
“Thân cuối cùng của Ta
Vô Sinh (Anutpāda) *chứng* **Niết Bàn** (Nirvāṇa)”
 _ Ròng tuôn nước trong mát
 Tắm gội thân Đại Bi
 _ Trời rải hoa thù diệu
 Phát phối khắp hư không
 _ Chư Thiên cầm lọng trắng
 Che đậy Đại Từ Tôn
 Đều sinh Tâm hiếm có
 Thủ hộ cho Bồ Tát
 _ **Bảo Mẫu** nâng Bồ Tát
 Thân ba mươi hai tướng
 Đầy đủ các ánh sáng
 Nâng giữ đưa cho mẹ
 Người hầu dâng **Điều Liên** (xe hoa đẹp)
 Đều dùng báu trang nghiêm
 Mẹ con lên trong xe
 Chư Thiên cùng giữ xe
 Ngàn loại âm nhạc hay
 Dẫn đường quay về cung
 _ Từ Thị (Maitreya) vào đô thành
 Hoa Trời như mưa tuôn
 Ngày **Từ Tôn** đản sinh
 Các Thế Nữ mang thai
 Được khắp thân an ổn
 Sinh con trai Trí Tuệ
 _ **Thiện Tịnh** cha Từ Tôn

Nhìn con đẹp kỳ diệu
Đủ ba mươi hai tướng
Tâm sinh đại hoan hỷ
Cha dựa Pháp **Chiêm Sát**
Biết con có hai tướng
Ở đời (thế tục) làm **Luân Vương**
Xuất gia thành **Chính Giác**
_ Bồ Tát đã trưởng thành
Thương lo các quân sinh
Trong mọi hiểm nạn khổ
Luân hồi thường chẳng ngưng
_ Ánh sáng vàng rực rỡ
Tiếng như Đại Phạm Âm
Mắt như cánh sen xanh
Chi Thế đều viên mãn
Thân dài tám mươi khuỷu
Vai khoảng hai mươi khuỷu
Mặt rộng bằng nửa vai
Tướng trắng đầy đoan nghiêm
_ Bồ Tát thông mọi nghề
Khéo dạy người theo học
Nhóm **Đông Môn** (người ấu trĩ ngu muội) tinh nghiệp
Tám vạn bốn ngàn người

_ Thời vua **Hương Khư** ấy
Dựng lập phương bảy báu
Phương cao bảy mươi **Tâm** (1Tâm= 8 thước=8/3 m)
Rộng có sáu mươi Tâm
Phương báu tạo thành xong
Vua phát Tâm Đại Xả
Ban cho **Bà La Môn** (Brāhmaṇa)
Đặt bày **hội Vô Già** (Pañca-vārsika maha)
Khi ấy các **Phạm Chí** (Brāhmaṇa)
Số có một ngàn người
Được phương diệu bảo này
Hủy xé trong chốc lát
_ Bồ Tát thấy việc này
Nghĩ Thế Tục đều thế
Khổ sinh tử giam nhốt
Nghĩ cầu chôn lìa ra
Câu thành Đạo **Tịch Diệt**
Vứt Tục, rồi Xuất Gia
Trong sinh già bệnh chết
Cứu giúp khiến ra khỏi
_ Từ Tôn dấy lên nguyện:
“Tám vạn bốn ngàn người
Đều sinh Tâm chán lìa
Đều tùy tu **Phạm Hạnh**”

_ Vào đêm mới phát Tâm
Buông Tục rồi Xuất Gia
Ngay ở trong đêm này
Vượt lên Địa **Đẳng Giác**
_ Thời có cây Bồ Đề
Tên hiệu là **Long Hoa** (Nāga-puspa)

Cao bốn Du Thiện Na
Um tùm rất xum xuê
Cành nhánh trùm bốn mặt
Che sáu Câu Lô Xá
Từ Thị Đại Bi Tôn
Ở dưới, thành **Chính Giác**

_ Nơi **Nhân Trung Tôn Thắng**

Đủ tám tiếng Phạm Âm
Nói Pháp độ chúng sinh
Khiến lìa các phiền não
Khổ với nơi Khổ Sinh
Tất cả đều trừ diệt
Hay tu **tám Chính Đạo**
Lên bờ Niết Bàn kia
Vì các kẻ Thanh Tín (người có niềm tin trong sạch)
Nói **bốn Chân Đế** này
Được nghe Pháp **Như** này
Chí thành mà phụng trì

_ Ở vườn hoa xinh đẹp
Các Chúng đến như mây
Tràn đầy trăm Do Tuần
Quyến thuộc đều sung mãn

_ Luân Vương **Hướng Khư** ấy
Nghe Pháp sâu mầu (thâm diệu) xong
Vui buông các châu báu
Tâm hâm mộ Xuất Gia
Chẳng lưu luyến cung vi
Chí cầu nơi lìa khỏi
Tám vạn bốn ngàn Chúng
Đều tùy thuận Xuất Gia

_ Lại tám vạn bốn ngàn
Bà La Môn Đồng Tử
Nghe vua buông trần tục
Cũng đến cầu Xuất Gia

_ Chủ Tạng Thần trưởng giả
Tên gọi là **Thiện Tài**
Cùng với ngàn quyến thuộc
Cũng đến cầu Xuất Gia

_ Nữ báu **Tỳ Xá Khư**
Với các kẻ theo hầu
Tám vạn bốn ngàn Chúng
Cũng đến cầu Xuất Gia

_ Lại hơn trăm ngàn số
Hàng Thiện Nam, Thiện Nữ
Nghe Phật tuyên **Diệu Pháp**
Cũng đến cầu Xuất Gia

_ **Thiên Thượng Thiên Nhân Tôn**

Đại Từ Bi Thánh Chủ

Quán khắp mọi Tâm xong
Diễn nói Pháp thiết yếu
Bảo Chúng: “Ngươi nên biết
Từ Bi Thích Ca Chủ

Dạy ngươi tu **Chính Đạo**

Đến sinh trong Pháp Ta

_ Hoặc đem hương, vòng hoa
Phướng, phan, lọng nghiêm sức

Cúng dường **Mâu Ni Chủ**

Đến sinh trong Pháp Ta

_ Hoặc Uất Kim, Trầm Thủy

Bùn thơm dùng xoa lau

Cúng dường tháp Mâu Ni

Đến sinh trong Pháp Ta

_ Hoặc quy Phật Pháp Tăng

Cung kính, thường gấn gũi

Nên tu các Hạnh lành

Đến sinh trong Pháp Ta

_ Hoặc ở trong Phật Pháp

Thọ trì các chỗ học

Khéo giữ, không khuyết phạm

Đến sinh trong Pháp Ta

_ Hoặc với Tăng bốn phương

Cho quần áo, ăn uống

Dâng phụng thuốc men tốt

Đến sinh trong Pháp Ta

_ Hoặc vào bốn ngày Trai

Với tại tháng Thần Thông

Thọ trì Giới **tám chi**

Đến sinh trong Pháp Ta”

_ Hoặc dùng ba loại **Thông**

Thần Cảnh đã dạy truyền

Hóa đạo chúng Thanh Văn

Đều khiến trừ **Phiền Hoặc**

_ Hội đầu tiên, nói Pháp
Rộng độ các Thanh Văn
Chín mươi chín ức người
Rời khỏi **Phiền Nảo Chướng**

_ Hội thứ hai, nói Pháp
Rộng độ các Thanh Văn
Chín mươi chín ức người
Khiến vượt biển Vô Minh

_ Hội thứ ba, nói Pháp
Rộng độ các Thanh Văn
Chín mươi chín ức người
Khiến Tâm khéo điều phục

_ Ba lần chuyển Pháp Luân
Người, Trời thuận Tịnh khắp
Đem các chúng Đệ Tử
Khất Thực vào trong thành
Đã vào thành Diệu Tràng
Đường đi đều nghiêm sức
Vì cúng dường Phật nên
Trời mưa hoa **Mạn Đà**

_ **Bốn vua** (bốn vị Thiên Vương) với Phạm Vương
Kèm các Thiên Chúng khác
Hương, vòng hoa cúng dường
Theo hầu Đại Bi Tôn

_ Chư Thiên uy đức lớn
Khen dùng quần áo đẹp
Phát phới khắp thành ấp
Chiêm ngưỡng **Đại Y Vương** (tức Đức Di Lặc)
Dùng diệp bảo, hương, hoa
Rưới vảy các nẻo đường
Dẫm đạp lên bên trên
Ví như tư Đồ La
Âm nhạc với phướng, phan
Xếp bày hai bên đường

_ Người, Trời, Chúng Đê Thích
Xưng tán Đại Từ Tôn:
*“Nam mô Thiên Thượng Tôn
Nam mô Sĩ Trung Thắng
Lành thay ! Bạc Già Phạm
Hay thương xót Thế Gian”*

_ Có Trời **Đại Uy Đức**
Đang làm chúng Ma Vương
Quy Tâm, chấp tay lễ
Khen, ngấm đấng Đạo Sư

_ Phạm Vương, các Thiên Chúng
Quyển thuộc vây chung quanh
Đều dùng tiếng **Phạm Âm**
Xiển dương Pháp vi diệu

_ Ở trong Thế Giới này
Phần lớn là **La Hán** (Arhat: A La Hán)
Trừ sạch Nghiệp **Hữu Lộ**
Lìa hẳn khổ phiền não
_ Hàng người, Trời, Rồng, Thần
Càn Thát, A Tu La
La Sát với Dược Xoa
Đều vui vẻ cúng dường.
_ Các Đại Chúng thời ấy
Đoạn Chướng, trừ nghi hoặc
Vượt qua dòng Sinh Tử
Khéo tu Hạnh thanh tịnh
_ Các Đại Chúng thời ấy
Lìa **Trước** (vướng mắc), vớt tiền của (trần tài)
Không: Tâm **Ta** (ngã), **của Ta** (ngã sở)
Khéo tu Hạnh thanh tịnh.
_ Các Đại Chúng thời ấy
Hủy phá lưới Tham Ái
Viên mãn Tâm **Tĩnh Lự** (Thiền Định)
Khéo tu Hạnh thanh tịnh.

_ Từ Thị Nhân Thiên Tôn
Thương xót loài hữu tình
Ngài ở sáu vạn năm
Nói Pháp độ chúng sinh
Hóa đủ trăm ngàn ức
Khiến vượt biển phiền não
Có Duyên đều cứu giúp
Mới vào thành Niết Bàn
_ Từ Thị Đại Bi Tôn
Sau khi vào Niết Bàn
Chính Pháp trụ ở đời
Cũng đủ sáu vạn năm
_ Nếu ở trong Pháp Ta
Thâm Tâm hay tin nhận
Ngày hạ sinh đương lai
Ất phụng **Đại Bi Tôn** (Đức Di lặc)

_ Nếu có kẻ thông tuệ
Nghe nói việc như vậy
Há chẳng khởi mừng vui
Nguyện gặp Từ Thị Tôn

_ Nếu người cầu giải thoát
Hiếm gặp Hội **Long Hoa**
Thường cúng đường Tam Bảo
Cần phải đừng phóng dật”

Bấy giờ Đức Thế Tôn vì Xá Lợi Tử với các Đại Chúng, đã nói việc của Từ Thị trong thời đương lai xong, lại bảo Xá Lợi Tử: “Nếu có kẻ trai lành, người nữ thiện nghe Pháp này xong mà thọ trì, đọc tụng, vì người khác diễn nói **như Thuyết tu hành**, đem hương hoa cúng dường, viết chép Kinh Điển. Nhóm người như vậy, ở đời đương lai ắt được gặp thấy Đức **Từ Thị** hạ sinh, ở trong ba Hội đều mong được cứu độ”

Khi ấy Đức Thế Tôn nói **Tụng** này xong thời Xá Lợi Tử với các Đại Chúng vui vẻ, tin nhận, đội trên đỉnh đầu, phụng hành.

PHẬT NÓI KINH DI LẶC HẠ SINH THÀNH PHẬT

Hết

Căn cứ theo **Khai Nguyên Lục** thì Kinh **Di Lạc Hạ Sinh** trước sau có sáu bản dịch: ba bản còn, ba bản mất... mà bản này là một trong ba bản còn lưu giữ, tức **Tống Tạng** không có Kinh này, đã bị mất vậy.

Nay được nơi **Đan Tạng** nên biên chép đưa vào.

24/02/2012